

[A. Johansen.]

de andre havde enten været i Arbejde i 1931 eller senere. Kun 399 — fraset dem, der først var udlært i disse Aar — var blevet Medlemmer efter 1931, Resten havde en længere Medlemstid, var altsaa blevet Medlemmer i Tiden før 1931. Der er vel ingen, som tør paastaa, at disse Tal ikke klart og tydeligt slaar fast, at der ikke er kommet illegitim Arbejdskraft ind i Arbejdsløshedskassen, de arbejdsløse — derunder ogsaa de 186 — er Folk, som er tilgaaet Kassen paa normal Vis, men er blevet overflødige.

Jeg vil vove at paastaa, at Forholdene i de øvrige Kasser ikke i væsentlig Grad adskiller sig fra dette. Og saa bliver der da den Kendsgerning tilbage, at vi har 134 000, som man ikke har Brug for, og hvoraf de 50 000 gennem Sommermaanederne, hvis Beskæftigelsesforhold er blevet betegnet som gode, ikke har kunnet faa noget at bestille.

Saa kan man sige: ja, men vi har fra Statens Side gjort, hvad vi kunde, ved at vedtage en Arbejdsløshedslov, der giver dem Adgang til Understøttelse i saa og saa stor Udstrækning. Ja, men naar de er færdige med den, saa har de kun Socialhjælpen, og naar den ærede Ordfører før udtalte, at det, Kommunerne kunde spare ved denne Lov, hvis samlede Udgifter andrager 6 610 000 Kr., kun var 2 Mill. Kr., kan Ordføreren efter min Maade at regne paa kun have Ret i det Tilfælde, at Socialhjælpen kun udgør en Trediedel af, hvad der ydes i Arbejdsløshedsunderstøttelse. Naar de arbejdsløse inden for en vis Periode efter denne Lov kan oppebære 6 600 000 Kr., medens Kommunerne, som ellers skal yde Socialhjælp, kun kan spare 2 Mill. Kr., fastslaar man derved den sørgelige Kendsgerning, at de arbejdsløse ikke i Socialhjælp kan opnaa mere end en Trediedel af det, de kan opnaa gennem deres forsikringsmæssige Understøttelse. Da vi nu ved, at dette ikke er Tilfældet i en hel Række Byer, hvor Socialhjælpen er bedre, viser det yderligere, at andre Steder er Socialhjælpen endnu ringere. Noget mere talende Forsvar for, at der under de foreliggende Forhold trænges til en ekstraordinær Lov, synes jeg ikke godt, vi kan faa.

Den ærede Ordfører henviste til Kasserne Formue og nævnte, hvad den beløb sig til for Tiden. Vi har i Fjor haft rig Anledning til at drøfte, hvorledes det forholder sig med Kasserne Formue, og jeg behøver derfor næppe nu at komme dybere ind derpaa. Stillingen er den, at kun et Mindre-

tal af Kasserne har den Formue, som de erfaringsmæssigt set maa have for at kunne imødegaa indtrædende Kriser og udrede deres forsikringsmæssige Forpligtelser, nemlig en Formue paa 300 Kr. pr. Medlem. Det er et Tal, der er opstillet af Arbejdsdirektoratet. Den ærede Ordfører, som er Medlem af Arbejdsnævnet, siger selv, at han er indforstaaet med de Bestræbelser, der udfoldes for at konsolidere Kasserne, men Tallet 300 Kr. pr. Medlem er ingenlunde for højt, og det er kun ganske faa Kasser, der er oppe i Nærheden deraf. Den Kasse, som jeg har den Ære at repræsentere, og som almindeligvis ikke anses for at være særlig daarligt funderet, har saaledes ikke en Formue, der overstiger 155 Kr. pr. Medlem; vi mangler altsaa stadig væk Halvdelen af det Beløb, vi skulde have. Det vilde derfor kun være en daarlig Form for Konsolidering, om man gik hen og udvidede Kasserne Forpligtelser for at spare en ekstraordinær Udgift.

Den ærede Ordfører talte ogsaa om, at der her er Tale om et ekstraordinært Tilskud til Kasserne. Hvad det drejer sig om, er, at Kasserne skal yde ca. 1½ Mill. Kr., og at Staten skal tilskyde et Beløb paa indtil 1 Mill. Kr. ud fra en for alle bekendt Forudsætning, nemlig at vi har en meget stor Arbejdsløshedskasse her i Landet omfattende de allerfattigste af Arbejderne, som er udsat for en Arbejdsløshed paa 40 pCt. Den har uden for al tidligere Praksis maattet gøre Brug af Dispensationsbestemmelsen med Hensyn til Kravet om 10 Maaneders Arbejde i 2 Aar, men hvis den yderligere skal ud for at udvide sin Understøttelse, tvivler jeg om, at dens Økonomi kan holde; den har tidligere været udsat for at briste, og det er det, der navnlig er taget Hensyn til, naar man har ment det nødvendigt at støtte Kasser, som paa Grund af svag Økonomi ellers ikke var i Stand til at gøre Brug af Dispensationsbestemmelsen, med et Tilskud til ekstraordinære Foranstaltninger. Det drejer sig ikke om et Tilskud til Arbejdsløshedskasserne som saadanne, Arbejdsløshedskasserne maa efter det Lovforslag, der her er Tale om, yde et Tilskud af 25 pCt., og saa vidt jeg har kunnet skønne, har de ikke knurret over at skulle være med til denne Bestemmelse, fordi de erkender Nødvendigheden af at gennemføre noget til Fordel for de arbejdsløse.

Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at gentage, hvad jeg har sagt andetsteds, at det Lovforslag, der er fremsat af Ministeriet, langt fra klarer alle Vanskeligheder. Det er stillet som et Forslag, der skulde have